

РЕШЕНИЕ

№ 4107

гр. София, 23.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 25.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **11876** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145- чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на Б. К. К., с адрес в [населено място], против Решение № Ц-1040-21-330 от 23.10. 2020г. на Директора на ТП на НОИ- С. град. С посоченото Решение е отхвърлена като неоснователна жалбата й с вх. № Ц 1012-21-911 от 08.10.2020г. и е потвърдено Разпореждане № 214-00-19210-1 от 28.09.2020г. на ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ С.- град. С последното разпореждане е отказано отпускането на парично обезщетение за безработица по чл.54а от КСО на жалбоподателката с мотив, че лицето няма осигуряване във Фонд Безработица за последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването.

С жалбата решението се оспорва като незаконосъобразно и се иска отмяната му и връщане на преписката на административния орган със задължителни указания. Твърди се, че решението е необосновано, поради неустановяване на относимите факти и събиране на доказателства във вр. с поисканото обезщетение за безработица. Твърди се наличието на изискуемия стаж от 12 месеца с осигуряване за риска безработица и неправилното му изчисляване от административния орган като в подкрепа на доводите в жалбата се иска допускането на съдебноикономическа експертиза. В открито съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адв. К., която поддържа жалбата. Представя доказателства за подадена молба от осигурителя за корекция на уведомлението по чл.62 ал.1 т.3 от Кодекса на труда по отношение на

датата на прекратяване на трудовото правоотношение на жалбоподателката с [фирма], поради допуснатата техническа грешка в уведомлението и доказателства за извършването ѝ, като датата на прекратяване на трудовия договор е 04.08.2020г., а не 03.08.2020г., в подкрепа на становището си за подадени неточни данни от осигурител, както и за извършена корекция, вследствие на която е настъпила промяна в осигурителния ѝ стаж..

Ответникът по жалбата - Директорът на ТП на НОИ С.- град се представлява от юрк. Б., която оспорва жалбата. Твърди законосъобразност на оспореното решение с оглед данните за осигурителния стаж на жалбоподателката, с които са разполагали компетентните органи при издаването на процесното разпореждане, с което е отказано отпускането на парично обезщетение за безработица.

Административен съд София- град като обсъди доказателствата по делото, приема следното:

Жалбоподателката Б. К. К. е подала заявление с вх. № 214-00-19210 от 05.08.2020 г. за отпускане на парично обезщетение за безработица (ПОБ), на основание чл. 54а от Кодекса за социално осигуряване. Към заявлението си е представила заповед № 20/03.08.2020 г. за прекратяване на трудовото правоотношение с [фирма], считано от 03.08.2020г. на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 от КСО.

По подаденото заявление с искане за отпускане на парично обезщетение за безработица и приложените документи, след извършени проверки в информационната система на НОИ на данните, подадени съгласно изискванията на Наредба Н-8 от 2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данните от работодателите, осигурителите за осигурените от тях лица, както и за самоосигуряващите се лица във връзка с чл. 5, ал. 4, т. I от Кодекса за социално осигуряване, на жалбоподателката е отказано отпускането парично обезщетение за безработица с разпореждане №214-00-19210-1 на 28.09.2020 г. Изплащането на паричното обезщетение за безработица е отказано, като е прието, че в 18 месечния период за определяне на правото за парично обезщетение за безработица, за К. са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд Безработица за 11 месеца и 25 дни. При изчисляването на този период е отчетен стажа при осигурителя [фирма] за периода от 03.02.2019г. до 31.07.2019г. – 5 месеца и 28 дни, стажа при осигурителя [фирма] за периода от 03.02.2020г. до 29.02.2020г. – 28 дни, както и стажа при осигурителя [фирма] за периода 04.03.2020г.. – 02.08.2020г. вкл. – 4 месеца и 29 дни.

От заключението на допуснатата съдебно-икономическа експертиза се установява, че за 18 месечния период по чл.54а от КСО, който е от 03.02.2019г. до 02.08.2020г. жалбоподателката е осигурявана за риска безработица 11 месеца и 27 дни., като 02.03.2020г. е ден в неосигуряване. В пояснения към заключението в проведеното о.з. вещото лице сочи, че съобразно вписванията в трудовата книжка на жалбоподателката, прекратяването на трудовото правоотношение с [фирма] е на датата 03.08.2020г., като прекратяването на трудовото правоотношение следва да се извърши в ден в осигуряване. След подадено уведомление за корекция в датата на прекратяване на трудовия договор с [фирма] от работодателя, считано от 04.08.2020г. и посочването на датата 03.08.2020г. като ден в осигуряване, жалбоподателката има 12 пълни месеца осигуряване за безработица, в който смисъл вещото лице коригира писменото си заключение. Заключението на вещото лице с извършената корекция в о.з. е прието като неоспорено от страните.

От информацията в писмо изх.№ 2510-00-275/26.04.2021г. на директора на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители” в ТД на НАП С. се установява, че от името на [фирма] на 14.04.2021г. по електронен път е заличено подаденото уведомление по чл.62 ал.5 от КТ на Б. К. К. с посочена дата на прекратяване на трудовия договор 03.08.2020г. и е подадено ново уведомление с посочена дата на прекратяване 04.08.2020г. От името на същия осигурител, на 16.04.2021г., е извършена корекция по електронен път на подадената декларация обр.1 на Б. К., с посочен последен ден в осигуряване 02.08.2020г. и е подадена нова декларация обр.1 с посочен последен ден в осигуряване 03.08.2020г. Приета като доказателство е Справка за актуалното състояние на всички трудови договори към 15.04.2020г. за [фирма], от която се установява, че с жалбоподателката е сключен трудов договор на 02.03.2020г., като същият е прекратен на 04.08.2020г.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 118, ал. 1 от КСО от надлежна страна и е процесуално допустима. По съществото ѝ, съдът взе предвид следното:

Настоящият съдебен състав намира, че оспореното Решение № Ц 1040-21-330/23.10.2020г., на Директора на ТП на НОИ С.- град, с което е потвърдено Разпореждане № 214-00-19210-1 от 28.09.2020г. на Ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ С.- град, са издадени от оправомощени по закон органи, в изискуемата писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила и на материалния закон и в съответствие със законовата цел.

Съгласно изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за форма на административния акт, той следва да съдържа фактически и правни основания за издаване.

Оспорваното решение и оставеното в сила разпореждане са мотивирани. В същите са изложени необходимите конкретни фактически и правни основания, послужили за издаването им.

Спорът по същество се свежда до това дали жалбоподателката е осигурявана за риска безработица 12 месеца в 18 месечния период за определяне на правото ѝ за получаване на ПОБ, като конкретно за достигане на 12 месеца осигуряване, съобразно оспорения акт, на жалбоподателката не достига 1 ден, предвид прекратяването на трудовото ѝ правоотношение с [фирма] на 03.08.2020г. и последен ден в осигуряване 02.08.2020г.

В производството по оспорване на решението на директора на ТП НОИ пред настоящия съд К. представя доказателства за допуснати грешки относно последния ден в осигуряване и датата на прекратяване на трудово правоотношение с осигурителя [фирма], съобразно които е извършена корекция на осигурителния стаж на жалбоподателката в осигурителя „Б.“, който е в размер на 5 месеца, поради което жалбоподателката е осигурявана за риска Безработица 12 месеца в последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването. Този новонастъпил преди приключване на устните състезания факт, от значение за спорното право, следва да бъде съобразен от съда, на основание чл. 142, ал.2 от АПК. На всеки един етап от административния процес страната разполага с процесуална възможност да навежда релевантни за спорното право новооткрити факти или новооткрити или новосъздадени доказателства за новооткрити обстоятелства. При положени от страната дължимата грижа и добросъвестност при упражняване на процесуалните си права (чл.3 ГПК и

чл.4, ал.3 АПК) тези нови факти и обстоятелства са част от фактическия и доказателствен материал по делото, респ. биха били взети предвид от административния орган и/или от съда при установяване на истината относно субективното право, засегнато от административния акт.

Изричната разпоредба на чл. 142, ал.2 от АПК дава правомощието на съда, при постановяване на решението си да вземе предвид и новонастъпилите факти, които са от значение за правилното и законосъобразно решаване на съдебния спор,

По горните съображения съдът намери, че обжалваното решение и потвърденото с него разпореждане са незаконосъобразни, предвид новонастъпили след постановяването им факти от значение за спорното право и дължимо от съда приложение по чл.142, ал.2 от АПК.

Обжалваното решение следва да се отмени, както и разпореждането, в частта на посочването на периода за получаване на парично обезщетение за безработица, а преписката да се изпрати на ръководителя "ПО" при ТП на НОИ С. град за произнасяне за изменение на периода на изплащане на обезщетението на жалбоподателката, като се съобразят събраните по делото доказателства.

При този изход на спора основателна се явява своевременно направената претенция за разноски на жалбоподателката, която следва да бъде уважена в доказания размер от представения списък на разноските, а именно 100 лв. за възнаграждение на вещо лице по допуснатата експертиза и 300 лв. заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 20.11.2020г. или общо в размер на 400 лв. Доказателства за заплащането на адвокатско възнаграждение над този размер не са представени в производството.

Предвид гореизложеното, на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 66- ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № Ц 1040-21-330 от 23.10.2020г. на директора на ТП на НОИ-С. град и потвърденото с него разпореждане № Ц- 214-00-19210-1 от 24.09.2020г. на ръководител на осигуряването за безработица при ТП на НОИ С.-град.

ИЗПРАЩА преписката на ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ-С. град за издаване на ново разпореждане по заявлението на жалбоподателя вх.№ 214-00-19210 от 05.08.2020г. при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в решението.

ОСЪЖДА ТП на НОИ С. – град да заплати на Б. К. К., ЕГН [ЕГН], направените в производството разноски в размер на 400 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: